

Jan Dejmo har avlidit, 72 år gammal.

Graham Bantock har skrivit en nekrolog över honom och hans betydelse för vår sport. Här följer ett urval ur Grahams text. Översättning av Per Mårtensson, Marblehead förbundet.

Vid ett besök i England i slutet av 1970-talet introducerades Jan i radiostyrd segling. Hans intresse för sporten var stort och han blev snart en stark förespråkare för denna speciella form av segling. Han engagerade sig både nationellt och internationellt och blev snart representant i International Model Yacht Racing Union, IMYRU. Jans visioner för sporten och hans många kontakter inom IYRU medverkade till bildandet av the Model Yacht Racing Division inom IYRU, det som kom att kallas MYRD-IYRU. Detta var en föregångare till IRSA som vi idag tillhör.

Under resans gång lade Jan mycket tid på att försöka få de bägge internationella organisationerna för radiostyrda båtar, IMYRU och Naviga, att närma sig varandra. Naviga sysslade ju även med andra båtar än segelbåtar. Arbetet resulterade i ett gemensamt VM för både Marblehead och 10R i Berlin 1988 där både IMYRU och Naviga stod för arrangörsskapet.

På 1980-talet blev Jan ansvarig för den tekniska kommittén inom IMYRU. Det var den perfekta posten för honom att visa sin duglighet och intresse för sådana frågor. Jan initierade en välbehövlig förändring av Marbleheadbåtens klassregler, där t.ex. förbättringar av reglerna för segelmätning gjordes. Jan insåg, ofta före många andra, att förändringar av regler behövde göras. Ibland blev han motarbetad och det kunde ta år innan hans förslag accepterades. Då ställde Jan sig frågan om folks insikt och förståelse skalades ned i samma utsträckning som båtarnas storlek!

Jan brann för att bringa ordning och logik i båtars klassregler. Detta ledde till att han låg bakom skapandet av IOM, den internationella enmetersbåten. I mitten av 80-talet fanns många nationella enmetersbåtar, men Jan, med stöd av Graham Bantock, skrev en internationell regel. Den började tillämpas, men behövde som alla regler förfinas. I detta arbete hade Jan inga problem, varifrån än förslagen till förändringar kom. Han hade en utvecklad förmåga till självkritik, något som hans konstnärliga påbrå antagligen gett honom. Eftersom han skapat IOM-klassen låg den honom varmt om hjärtat och han följde den noga, särskilt under dess första år.

Jan var med och grundade the International One Meter Owners Association men han höll sig i bakgrunden av Chris Jackson och senare Lester Gilbert. När han såg att klassen fungerade och utvecklades ansåg han sitt uppdrag slutfört och han drog sig tillbaka. Barnet han skapat stod nu på egna ben!

Det var inte bara de tekniska frågorna Jan behärskade. Han arbetade också med kappseglingsreglerna och han anlätades som domare vid flera internationella mästerskap.

På 1990-talet hade Jan många olika uppdrag i IYRU. Han var bland annat ordförande i International Measurers Committee och medlem i Race Officials Committee. Han var drivande i arbetet bakom Standard Class Rules, vilket bl.a innebar att utrustning kunde köpas separat från olika tillverkare och ändå vara godkända enligt klassreglerna. Detta underlättade mycket för både mätmän, seglingsarrangörer, tillverkare och seglare.

Jan var utbildad arkitekt och arbetade även som designer och konstnär. Han talade inte gärna om sina framgångar i arbetslivet men för Graham har han berättat om en glasvägg han designat i Göteborgs Operahus. I väggen finns namnen på de tusentals donatorer som bidragit till husets uppförande.

För sex år sedan konstaterades att Jan drabbats av cancer. När han genomgått en läkande behandling drabbades hans fru Annika av samma sjukdom och dog en kort tid senare. Detta verkar ha lett till en depression för Jan och den utvecklades senare till demens. Första veckan i februari fick vi beskedet att Jan somnat in.

Tack för dina insatser, Jan.